

HVERNIG VAR MÉR ÆTLAÐ AÐ LIFA?

NEÞRÁ

BYRJADU HÉR

B

að leggja UNDIRSTÖÐUR 1

að þrá EINLÆGNI 2

að dýpka TRÚ 3

að reiða sig á GUDLEGAN MÁTT 4

að taka þátt í STARFI GUÐS 5

Eins hef ég beðið Drottin, það eitt þrái ég, að ég fái að dveljast í húsi Drottins alla ævidaga mína til þess að horfa á yndisleik Drottins og leita svara í musteri hans.

Sálmarnir 27.4

hagnýtar leiðbeiningar um göngu með Guði

G A V I N A N T H O N Y

hægt er að sækja fleiri eintök hjá www.adventistar.is/eintra

© 2021 Gavin Anthony

Síðast uppfært September 2021

Þýðing: Einar Valgeir Arason
Prófarkalestur: Þóra Lilja Sigurðardóttir

Það væri gaman að vita ef þessi bók hefur hjálpað þér og þá hvernig! Ef þú vilt hafa samband eða þig vantar fleiri eintök, þá vinsamlegast hafið samband hér:
gavin@reflectingJesus.org

B

efnisyfirlit

- 1 hvert er stefnt? / 4
- 2 hvernig nota á bókina / 6
- 3 yfirlit hluta / 8
- 4 leiðbeiningar handa kennurum / 12
- 5 helstu trúarkenningar / 14
- 6 skírnarheitið-yfirlit / 22
- 7 helgidómurinn og lærisveinar / 25

Eins hef ég beðið Drottin, það eitt þrái ég, að ég fái að dveljast í húsi Drottins alla ævidaga mína til þess að horfa á yndisleik Drottins og leita svara í musteri hans.

hvert er stefnt?

velkomin af stað!

YFIRLIT

- **samkvæmt hönnuninni var mér ætlað að lifa í samræmi við tilgang skapans**
- **að vera kristin snýst um hver ég er, ekki bara hvað ég geri**
 - **lífið snýst um náíð samband við Guð sem leiðir til þess að ímynd hans speglast í mér**
 - **er ég læri að endurspegla Guð, þá mun ég taka þátt í starfi hans í heiminum, þannig að aðrir verði endurreistir í hans ímynd**

hvernig var mér ætlað að lifa?

Mjög mikilvægt er fyrir okkur mannverurnar að finna tilgang okkar. Ef ég hef bara þróast fyrir slysi þá er það mitt að svara spurningunni um hlutverk mitt hér í heimi. **En sé ég sköpuð vera og hönnuður er í myndinni þá mótast tilgangur lífs míns af tilgangi skapara míns.**

Kristnir trúa því að Guð hafi skapað þá á ákveðinn hátt og með ákveðinn tilgang í huga. Samt er svo mikið að og við upplifum svo miklar þjáningar. Því er það að þótt margir hafi afneitað Guði vegna þess að þeim finnst lífið vera hringavitleysa, þá erum við samt knúin áfram í leit að meiningu og tilgangi. Ég tel **að lykillinn að því að skilja tilgang okkar sé að skilja upphaflegt áform Guðs með okkur.** Þessi bók skoðar lífið eins og Guð ætlaðist til að því yrði lífað.

að sigrast á bókstafstrú

Um miðja 17. öld ritaði Henry Scougal nokkur bréf sem hjálpa okkur að skilja tilgang Guðs með líf okkar. Sagt er að þessi bréf hafi leitt til afturhvarfs Georgs Whitefield—eins mest prédikara sögunnar. Framan af ævi áttu Whitefield, ásamt John og Charles Wesley (meðstofnenda Meþódistakirkjunnar) erfitt með kristna bókstafstrú sem virtist lofa miklu en gaf lítið. Á hinn bóginn, sagði Scougal sannkristið fólk,

vita af eigin reynslu að sönn trú er tenging sálarinnar við Guð, þátttaka í guðlegu eðli, ímynd Guðs stimpluð í sálina, eða eins og postulinn sagði: „Kristur í okkur . . . „ (The Life of God in the Soul of Man, 38).

Þannig að vera kristinn snýst ekki einungis um hverju við trúum eða hvað við höldum. Ekki heldur um hvað við gerum. Aðallega er kristnin um hver við erum—um nánd okkar við Guð sem endurmótar okkur til að verða lík Jesú.

ein þrá

Sálmaskáldið Davíð ritaði mikið um þrá sína til að vera með Guði. Hann skrifaði:

Eins hef ég beðið Drottin, það eitt þrái ég, að ég fái að dveljast í húsi Drottins alla ævidaga mína til þess að horfa á yndisleik Drottins og leita svara í musteri hans. (Sálm 27.4).

Knýjandi þrá Davíðs var að horfa á yndisleik Guðs. Andrew Bonar segir að slík fegurð tákni „allt sem geri Guð að ímynd elsku og yndis“. **Þannig séð er yndisleikur Guðs lyndiseinkunn hans.** Davíð þráði að sjá Guð með því að nálgast hann. **Ég álít að slík**

grípanði löngun til að eiga samskipti við Guð, og það að þrá og virða Guð, sé æðsta markmið sem mannvera getur fileinkað sér.

afleiðing þess að horfa á yndisleik Guðs

Tvennt leiðir af því að horfa á yndisleik Guðs. Í fyrsta lagi, þegar ég þrái Guð umfram allt og nálgast hann þá mun ég endurspeglja hann. Því ég mun óhjákvæmilega mótast af persónu þeirri sem ég sé og ver tíma með. Páll lýsir þessu: „En við sjáum öll með óhjúpuðu andliti dýrð Guðs endurspeglast í Kristi og andi hans lætur okkur umbreytast eftir þeirri sömu mynd til enn meiri dýrðar“ (2Kor 3.18). Biblían segir okkur að við sköpunina vorum við gerð í ímynd Guðs (1Mós 1.26-27). Þannig að þegar ég sem brotin manneskja nálgast Guð og byrja að íhuga yndisleik Drottins, fer ég inn í ferli þar sem ímynd Guðs verður endursköpuð í mér. **Slík endurmótun mun líka hjálpa mér að standast við endurkomu Jesú, því ímynd Guðs er „nafn“ föðurins og sonarins sem ritað er á enni lýðs Guðs (Opb 14.1).**

Í öðru lagi, þegar ég þrái Guð umfram allt annað, nálgast hann og endurspeglja hann, þá mun ég eðlilega þrá að sjá aðra endurmótast í mynd hans. Páll postuli segir að það sé persónulegt forgangsmál hjá Guði að endurskapa Krist í lífi okkar því „þau sem hann þekkti fyrir fram hefur hann og fyrirhugað til þess að mótast eftir mynd sonar síns“ (Róm 8.29). Þrá Guðs eftir því að sjá aðra endurskapaða í ímynd hans sést í þjónustu Páls postula. Páll ritaði til hinna kristnu í Galatíu: „ . . . börn mín, sem **ég að nýju el með harmkvælum þangað til Kristur er myndaður í ykkur!**“ (Gal 4.19). Taktu eftir tvennu í þessu versí. Í fyrra lagi, þá var Páli umhugað um myndun, réttara sagt endursköpun, lyndiseinkunnar Jesú í lífi fólks. Í öðru lagi gat svona starf verið svo krefjandi að andlega jafngilti það því að fæða barn. Við erum sammála Páli um að þessi hvöt til að þjóna öðrum sé þess virði. Því að í heimi myrkurs og þjáninga er ekkert stórkostlegra en að sjá aðra endurspeglja lyndiseinkunn og ímynd Jesú.

það stórkostlegasta í heimi hér

Ellen White ritar að „mikilvægasta starf sem hægt er að inna af hendi í heimi okkar er að gefa Guði dýrðina með því að endurspeglja lyndiseinkunn Krists“ (6 Testimonies, 439). Enn fremur segir hún varðandi endursköpun ímyndar Guðs í okkur: „Að endurvekja ímynd Skaparans í mannum, að færa hann aftur til fullkomunnarinnar sem hann var skapaður í, að hvetja til þroska líkama, hugar og sálar svo að hinn guðlegi tilgangur með sköpun hans fullkomnaðist – þetta yrði verk hjálpræðisins“ (Education, 15-16).

Ein þrá mun hjálpa þér að skilja ferlið sem lýsir því hvernig þetta getur gerst í lífi þínu. Von mín er að þetta hvetji og leiði þig í sambandi þínu við Guð svo þú speglir ímynd hans, og að þetta verði helsti hvati lífs þíns. Það myndi gleðja mig ef þú vildir sameinast mér í þessu markmiði er við ferðumst saman. Góða ferð!

Gavin Anthony
Reykjavík, Ísland, 2021

hvernig nota á bókina

hvert er innihaldið og hvernig virkar þetta?

hvert er innihaldið?

Bókin skiptist í 2 aðalhluta:

Grunnurinn. Þessi efnisatriði sýna þér stóru myndina af því hvernig Guð áformaði líf þitt. Kjarninn er um að Guð skapaði þig til að endurspegla lyndiseinkunn hans í þessum heimi. Við skoðum strikið sem syndin setti í reikninginn og hvað við getum gert í því.

Stoðirnar fjórar. Hinn hluti bókarinnar skiptist í fjórar stoðir sem eru nauðsynlegar til að skapa það líf sem Guð áformaði fyrir þig. Hér kynnist þú ýmsum hagnýtum og mikilvægum hugmyndum sem opna fyrir þér stoðirnar fjórar:

1. einlægni
2. trú
3. guðlegur máttur
4. starf Guðs

Þessum stoðum er raðað svona upp af ásettu ráði. Líf með Guði er aðeins mögulegt sýni ég honum einlægni. Einlægnin undirbýr jarðveginn svo að trúin gefi skotið rötum því ómögulegt er að treysta Guði algerlega skorti einlægnina. Treysti ég ekki Guði getur guðlegur máttur ekki verkað í lífi mínu því allar umbreytingar sem Guð vill áorka krefjast trúar. Að lokum, þá get ég reynt að sinna verki Guðs en sé máttur hans ekki að verki í hjarta og huga mér mun ég lýjast vegna eigin erfiðis og áhrif mín á aðra takmarkast. Að vera Guði til gagns er einungis mögulegt þegar verk Guðs er unnið í mætti Guðs.

Viðbót. Hér er fernt. Í fyrsta lagi er opinber samantekt á grunnkenningum Kirkju sjöunda-dags aðventista. Í öðru lagi er yfirlit yfir skírnarheiti handa þeim sem íhuga skírni. Í þriðja lagi er samantektarkort um helgidóminn og lærisveinaferlið. Módel sem er grunnur þessarar bókar. Í fjórða lagi eru nokkrar blaðsíður fyrir athugasemdir þínar er þú vinnur æfingarnar. Kannski viltu heldur kaupa þér glósubók fyrir þetta.

hvernig hafist skal handa

1. **Byrjaðu á að ljúka við grunninn.** Við lesturinn þykir þér kannski gott að merkja við hugmyndir sem eru þér gagnlegar.
2. Það er undir þér komið hvernig þú nýtir stoðirnar fjórar. Kannski er best að vinna lexiurnar í röð en þú getur valið þær lexiur sem gagnast þér best.
3. Gefðu sérstakan gaum að spurningunni í lok hvers lexiu: „**Hvað hefur Heilagur andi opinberað þér og hvernig þarftu að bregðast við?**“ Við lesturinn skaltu ávallt hlusta eftir Heilögum anda og því sem hann vill vekja athygli þína á og því sem hann vill að þú gerir í því. Líf þitt breytist í samræmi við hvernig þú lærir að hlýða leiðsögn Heilags anda.

til þeirra sem stefna á skírn

Ein þrá getur nýst til að undirbúa þig fyrir skírn. Þar sem námsefnið dugar í eitt til tvö ár – það fer eftir hraða þínum – þá mun sumum lexíunum vera lokið fyrir skírnina en hinar er hægt að vinna síðar. Sá sem undirbýr þig fyrir skírn hjálpar þér með þetta.

Viljir þú læra meira þá hefurðu um tvennt að velja og er það skýrt í hlutanum Kafað dýpra. Í fyrsta lagi er í viðbótinni opinber samantekt á helstu kenningum Kirkju sjöunda-dags aðventista. Ýmsar lexíanna tengjast þessum grunnkenningum beint. Þú getur lesið þær og skoðað viðbótarversin sem gefin eru í lok hverrar kenningar. Í öðru lagi, til að rannsaka þessar grunnkenningar betur geturðu lesið viðeigandi kafla í bókinni Seventh-day Adventists Believe.

Lærisveinar skapa lærisveina

Eins og þú munt sjá í 56. lexíu, sem er um hvernig Jesús mótaði lærisveina, þá sérðu að hann vildi kenna lærisveinunum að gera aðra að lærisveinum. Jesú kenndi þeim margföldun, ekki samlagningu. Þannig að þegar þú lærir að lifa lífinu eins og Guð hefur hannað þig til þá geturðu íhugað hverjum þú vilt deila þessu efni með og þannig hjálpað öðrum til að lifa lífinu eins og Guð hannaði þá til!

yfirlit hluta

hvað mun ég læra?

BYRJAÐU HÉR

3

Hér er yfirlit yfir erendin í öllum fimm hlutum. Þú getur notað þessa samantekt til að áforma hvernig þú vilt fara í gegnum efnið og svo merkt við þegar hverjum þætti er lokið.

1

að leggja
UNDIRSTÖÐUR

- 1 allt er viðbrögð við kærleika
- 2 sköpun mín var til dýrðar Guði
- 3 Guð skapaði mig í sinni mynd
- 4 vandi okkar allra
- 5 hvernig áform Guðs kemst í samt lag
- 6 hvers vegna að fylgja áformi Guðs?
- 7 hversu mikið er hægt að breytast?
- 8 geimárás á hönnun Guðs
- 9 leiðsögukort fyrir ferð þína
- 10 okkur er ekki ætlað að ferðast ein
- 11 endurreisnarferlið
- 12 hjartavandamál

2

að þrá eftir **EINLÆGNI**

- 13 biblíunni lokið upp
- 14 biblían heimfærð upp á líf mitt
- 15 að nota andlega dagbók
- 16 lifað í nærveru Guðs
- 17 lesið til að heyra Guð tala
- 18 fyrirgefningin meðtekin
- 19 að njóta orða Guðs
- 20 um hvað á að biðja?
- 21 að læra Biblíugreinar utan að
- 22 að heyra rödd Guðs í hávaðanum
- 23 opin fyrir þrenningunni
- 24 hvers vegna tilbeiðsla?
- 25 að þrá Guð sjálfan
- 26 í miðju alheimsstríði

3

að dýpka **TRÚ**

- 27 beðið með Biblíunni
- 28 hvernig Guð tekur á syndinni
- 29 það sem Jesús hefur gert fyrir mig
- 30 glímt við erfiðleika
- 31 lifað samkvæmt forsjón Guðs
- 32 trúað á sköpunina
- 33 hvað gerist þegar ég dey?
- 34 Guð í fyrsta sæti
- 35 hvers vegna að taka skírn?
- 36 mun fólk kveljast eilíflega í helvíti?
- 37 lærum að tjá lofgjörð
- 38 endurkoma Jesú
- 39 kristin sjálfsmýnd mín
- 40 kynlíf og hjónaband

4

að reiða sig á **GUÐLEGAN MÁTT**

- 41 1. skref—ég dey syndugu eðli mínu
- 42 2. skref—fyllt Heilögum anda
- 43 að gefast vilja Guðs
- 44 auðmjúk játning
- 45 kvöldmáltíðin: Jesús var undirgefinn
- 46 undirgefni og hlýðni við lögmál Guðs
- 47 líkami minn undirgefinn Guði—1
- 48 líkami minn undirgefinn Guði—2
- 49 endurreisn fyrir auðmýkt
- 50 mótuð af biblíulegum meginreglum
- 51 gefumst til að öðlast hreinleika
- 52 deyjum sjálfinu—venjur og erfiði
- 53 beðið um fyllingu
- 54 fyllt með daglegri guðrækni

5

að taka þátt í **STARFI GUÐS**

- 55 hlutverk kirkjunnarað
- 56 ferð Jesú til að ná til heimsins
- 57 þrjú grunnatriði boðunar
- 58 hvernig Guð undirbýr okkur
- 59 hvar finn ég minn vettvang til að þjóna?
- 60 tíund og ráðsmennska
- 61 endir veraldar
- 62 beðið fyrir öðrum
- 63 að deila vitnisburði með öðrum
- 64 að þjóna eins og Jesús
- 65 ævintýri í þjónustu
- 66 að vera trúverðugur
- 67 spádómsboðskapur til að deila
- 68 hvíldardagurinn

leiðbeiningar handa kennurum

aukahljálp við leiðsögn hópa

BYRJADU HÉR

4

lærisveinar sem gera aðra að lærisveinum

Ein helsta gleði lífsins er að kenna fólki fagnaðarerindið um Jesú og ríki hans og sjá það svo helgast honum æ meir. Það hefur veitt mér mikla gleði að sjá fólk ákveða að fylgja Guði. En mér brá við að sjá að ég hafði ekki kennt því að gera fyrir aðra það sem ég var að gera fyrir það.

Ef ég einungis bæti við ríki Guðs er ég ekki að fylgja fordæmi Jesú í að vinna lærisveina, en það var að gera lærisveina sem gátu svo aftur gert lærisveina. Jesús notaði margföldun ekki einungis samlagningu. Þess vegna er verk þitt ekki bara að kenna efnið heldur að tengja það við aðferð Jesú svo að við lok námskeiðsins geti nemendur þínir gert fyrir aðra það sem þú hefur gert fyrir þá. Að gera lærisveina er ekki bara um að verða betri manneskja heldur er það að öðlast færni í að gera lærisveina—sem svo gera lærisveina...

Þú getur kynnst þessari hugmynd betur áður en þú heldur áfram með því að lesa lexíu 56 sem er um aðferð Jesú.

Gangi vel að gera lærisveina!

hljálp við kennsluna

Hægt er að nota One Ambition hvort sem er til einstaklingskennslu eða hópkennslu. Hér fylgja tillögur um notkun bókarinnar handa sex manna hópi að hámarki. Verði nemendur fleiri en 6 getur það leitt til lengri kennslustunda og óvirkni sumra.

- 1. Þakklæfi.** Er eitthvað frá síðustu viku til að þakka fyrir? Þessi upphafsspurning opnar fyrir þakklátssemi í garð Guðs og undirstrikar að við erum háð honum varðandi allt gott.
- 2. Áskoranir.** Hvað hefur verið krefjandi í síðustu viku? Þessi spurning hjálpar þátttakendum að vera opnir og gagnsæir varðandi líf sitt með því að viðurkenna galla og þörf fyrir Guð og hvert annað.
- 3. Hvernig gekk?** Hér eru rifjadar upp skuldbindingar þátttakenda frá síðustu viku varðandi númer 5 og 6 hér fyrir neðan. Að spyrja hvert annað svona varðandi viðbrögð við Guði og að deila því með öðrum kallar fram ábyrgð og hvatningu.
- 4. Lexían.** Farðu yfir lexíu vikunnar. Gefðu þátttakendum tíma til að svara sjálf númer 5 og 6 áður en rætt er um efnið.
- 5. Undirstrika.** Gagnlegt getur verið að biðja þátttakendur að undirstrika gagnlegar hugmyndir sem þeir fundu í lesefninu. Þetta auðveldar að deila með hópnunum.
- 6. Hvað hefur Heilagur andi opinberað þér og hvernig þarft þú að bregðast við?** Þessi spurning er í lok hvarra lexíu. Hún er mikilvæg því við breytumst ekki með því að afla upplýsinga heldur með því að heyrja sjálf rödd Guðs sem svo leiðir til

hlýðni við hann. Kenndu öllum að vera persónulega móttækileg við orðum Heilags anda, og hvernig þeir velja að hlýða, svo að líf þeirra endurmótist stöðuglega samkvæmt áætlun Guðs.

- 7. Með hverjum getur þú deilt þessu?** Þessi spurning er einnig í lok hvernar lexíu. Guð mælist til þess að við deilum því sem við höfum lært – þannig að aðrir geti deilt því svo með öðrum. Að deila með öðrum gerir það að vana og styrkir okkur í að reiða okkur á Guð þegar við biðjum hann um að veita okkur tækifæri á að vitna.
- 8. Hvað verður mest krefjandi í komandi viku?** Hér gefst tækifæri til að hjálpa hvert öðru.

Taktu eftir að engar ákveðnar **bænastundir** eru í kennsluáætluninni. Bænin dettur inn hvenær sem það hentar.

kennt fyrir skírn

- Sértu að nota Ein þrá til að undirbúa fólk fyrir skírn þá þarftu, eftir að hafa lokið Grunninum, að ákveða hvaða lexíur úr Stoðunum fjórum verði teknar fyrir skírn og hverjar eftir skírn. Þó freistandi sé að fara í grunnkenningar fyrir skírn þá minnumst þess að skírnarþegar þurfa meira en kenningalega fræðslu. Þeir þurfa tileinka sér mikilvægar venjur og viðhorf sem halda þeim í sambandi við Guð. Fyrir skírnina ættu skírnarþegarnir að hafa góðan skilning og reynslu í einlægni, trausti og að vera háð Guði, og jafnvel að hafa byrjað samstarf með Guði í verki hans.
- Viljir þú að skírnarþegar skoði betur kenningarleg málefni þá eru einhverjar leiðbeiningar í hlutanum Kafað dýpra í sumum lexíum.

helstu trúarkenningar

Samantekt á kenningum Sjöunda-dags aðventista

BYRJAÐU HÉR

5

Sjöunda-dags aðventistar viðurkenna Biblíuna sem einu trúarjátningu sína og álíta vissar grunnkenningar vera það sem Heilagur Ritningar boða. Þessar kenningar, eins og þær eru settar fram hér, byggjast á skilningi kirkjunnar og er framsetning hennar á því sem Biblían kennir. Endurskoðun þessara yfirlýsinga getur farið fram á fundi Aðalsamtakanna þegar kirkjan er leidd af Heilögum anda til fullkomnari skilnings á sannleika Biblíunnar eða þegar hún finnur hentugra tjáningarform til að lýsa kenningum Guðs heilaga Orðs.

1 heilagur ritning

Heilög ritning, Gamla og Nýja testamentið, er hið ritaða orð Guðs, borið fram af helgum guðinnblásnum mönnum, sem töluðu og rituðu eins og Heilagur andi blés þeim í brjóst. Í þessu orði hefur Guð veitt mannkyninu þá þekkingu sem nauðsynleg er til sálhjálp. Heilög ritning er hin óskeikula Opberun á vilja Guðs. Hún er mælikvarði á lyndiseinkunn mannsins, prófsteinn á mannlega reynslu, óvæfengjanleg Opberun kenninga og áreiðanleg heimild um athafnir Guðs í sögu mannkynsins. (Slm. 119.105; Okv. 30. 5, 6; Jes. 8. 20; Jóh. 17. 17; 1Pess. 2.13; 2. Tím. 3. 16, 17; Heb. 4.12; 2 Pét. 1. 2, 21.)

2 þrenningin

Guð er einn. Faðir, sonur og Heilagur andi, eining þriggja sam-eilífra persóna. Guð er ódauðlegur, almáttugur, alvitur, öllu ofar og ávallt nálægur. Hann er óendanlegur og ofar mannlegum skilningi, en þó þekktur vegna þess að hann hefur Opberað sig. Hann er eilíflega verðugur tilbeiðslu, lotningarfullrar aðdánar og þjónustu alls hins skapaða. (1Mós. 1.26; 5Mós. 6. 4; Jes. 6.8; Matt. 28. 19; Jóh. 3.16; 2Kor. 1.21, 13.14; Ef. 4. 4-6; 1Pét. 1. 2.)

3 Faðirinn

Guð, hinn eilífi faðir, er skapari, uppspretta, sem viðheldur öllu og er alvaldur allrar sköpunarinnar. Hann er réttlátur og heilagur, miskunnsamur og náðarríkur, seinn til reiði og fullur staðfastrar elsku og tryggðar. Þeir eiginleikar og þær eigindir, sem sonurinn og Heilagur andi búa yfir, eru einnig Opberun hins sama hjá föðurnum. (1Mós. 1. 1; 5Mós. 4.35; Slm. 110.1,4; Jóh. 3. 16; 14.9; 1Kor. 15.28; 1. 1.17; 1Jóh. 4.8; Opb. 4. 11.)

4 Sonurinn

Guð, sonurinn eilífi, varð hold í Jesú Kristi. Fyrir tilstilli hans voru allir hlutir skapaðir, grundvallareðli Guðs Opberað, mannkyninu búið hjálpræði og heimurinn dæmdur. Hann er sannur Guð frá eilífum tíðum en gerðist einnig sannur maður, Jesús Kristur. Hann var getinn af Heilögum anda og fæddur af Maríu mey. Hann lifði og varð fyrir

freistingum eins og hver annar maður en birti fullkomlega réttlæti og kærleika Guðs í lífi sínu. Með kraftaverkum sínum sýndi hann mátt Guðs og það sannaðist, að hann var hinn fyrirheitni Messías Guðs. Hann leið og dó sjálfviljuglega á krossi fyrir syndir okkar og í okkar stað, var reistur upp frá dauðum og steig upp til himna til þess að þjóna í hinum himneska helgidómi fyrir okkur. Hann mun koma aftur í dýrð til að frelsa endanlega lýð sinn og að endurreisa alla hluti. (Jes. 53.4-6; Dan. 9.25-27; Lúk. 1.35; Jóh. 1.1-3, 14; 5.22; 10.30; 14.1-3, 9, 13; Róm. 6.23; 1Kor. 15.3,4; 2Kor. 3.18; 5.17-19; Fil. 2.5-11; Kól. 1.15-19; Heb. 2.9-18; 8.1,2.)

5 Heilagur Andi

Guð hinn eilífi Andi tók, ásamt föðurnum og syninum, virkan þátt í sköpuninni, holdtekjunnari og endurlausninni. Hann veitti þeim guðlega andagift, sem rituðu bækur Biblíunnar. Hann fyllti líf Krists mætti. Hann laðar menn til sín og sannfærir þá um synd. Þá, sem veita honum viðtöku, endurnýjar hann og umbreytir í ímynd Guðs. Hann er sendur af föðurnum og syninum til að vera ávallt með börnum Guðs. Hann gefur söfnuðinum andlegar gjafir, veitir honum kraft til að bera Kristi vitni og leiðir hann, samkvæmt Heilagri ritningu, í allan sannleikann. (1Mós. 1.1,2; 2Sam. 23.2; Slm. 52.11; Jes. 61.1; Lúk. 1.35; 4.18; Jóh. 14.16-18, 26; 15.26; 16.7-13; Post. 1.8; 5.3; 10.38; Róm. 5.5; 1Kor. 12.7-11; 2Kor. 3.18; 2Pét. 1.21.)

6 sköpunin

Guð er skapari alls og hefur gefið okkur í Biblíunni áreiðanlega frásögn af sköpunarstarfi sínu. Á sex dögum skapaði Drottinn „himin og jörð“ og allt, sem lífsanda dregur á jörðinni, og hvíldist á sjöunda degi þessarar fyrstu viku. Þar með stofnaði hann hvíldardaginn til ævarandi minningar um lok sköpunarverks síns. Fyrsti maðurinn og fyrsta konan voru sköpuð í mynd Guðs sem kóróna sköpunarverksins, þeim veitt yfirráð yfir allri jörðinni og falin sú ábyrgð að annast hana. Þegar jörðin var fullnuð var hún „harla góð“ og bar dýrð Guðs vitni. (1Mós. 1-2; 5; 11; 2Mós. 20. 8-11; Slm. 19. 1-6; 33. 6, 9; 104; Jes. 45.12,18; Post. 17.24; Kól. 1.16; Heb. 1.2; 11.3; Opb. 10.6; 14.7.)

7 eðli mannsins

Þau, karl og kona, voru sköpuð í mynd Guðs, hvort með sitt einstaklingseðli og hæfileika og frelsi til að hugsa og framkvæma. Þótt þau hafi verið sköpuð frjáls, voru þau hvort um sig óaðskiljanleg eining líkama, hugar og anda og háð Guði um líf og anda og allt annað. Þegar fyrstu foreldrar okkar óhlýðnuðust Guði afneituðu þau því, að þau væru honum háð og féllu úr hinni háu stöðu sinni hjá Guði. Mynd Guðs í þeim saurgaðist og þau urðu undirorpin dauðanum. Niðjar þeirra gjalda þessa fallna eðlis og afleiðinga þess. Þeir eru fæddir með veilur og tilhneigingar til ills. En í Kristi sættir Guð heiminn við sig og með Anda sínum endurnýjar hann mynd skaparans í iðrandi dauðlegum mönnum. Þeir eru skapaðir Guði til dýrðar og kallaðir til að elska hann og hver annan og að annast umhverfi sitt. (1Mós. 1. 26-28; 2. 7, 15; Slm. 8.4-8; 51.5,10; 58.3; Jer. 17.9; Post. 17. 24-28; Róm. 5.12-17; 2Kor 5. 19, 20; Ef. 2.2; 1Þess. 5.23; 1Jóh. 3.4; 4.7, 8, 11, 20.)

8 deilan mikla

Allt mannkynið er nú þátttakandi í mikilli deilu milli Krists og Satans varðandi grundvallareðli Guðs, lögmál hans og yfirráð hans yfir alheiminum. Þessi barátta sem hófst á himni þegar sköpuð vera, gædd valfrelsi, varð, vegna sjálfsupphafningar, Satan eða andstæðingur Guðs, og tældi hluta af englaskaranum til uppreisnar.

Hann bar uppreisnarandann með sér inn í þennan heim þegar hann tældi Adam og Evu til að syndga. Synd manna leiddi það af sér, að mynd Guðs í mannkyninu brenglaðist, glundroði komst á í hinum skapaða heimi og að honum var að lokum eytt á tíma alheimsflóðsins. Öll sköpunin fylgdist með því þegar þessi heimur varð vettvangur allsherjar átaka, en í þeim mun Guð kærleikans að síðustu fá uppreisn æru. Kristur sendir Heilagan anda og trúfasta engla lýð sínum til hjálpar í þessum miklu átökum til að leiðbeina honum, vernda hann og styrkja á vegi hjálpræðisins. (1Mós. 3; 6-8; Job. 1.6-12; Jes. 14.12-14; Esk. 28.12-18; Róm. 1.19-32; 3.4; 5.12-21; 8.19-22; 1Kor.4.9; Heb. 1.14; 1Pét. 5.8; 2Pét. 3.6; Opb. 12.4-9.)

9 líf Krists, dauði hans og upprisa

Í lífi Krists, sem einkenndist af fullkominni hlýðni við vilja Guðs, og í þjáningum hans, dauða og upprisu, tryggði Guð einu friðþægingarleiðina, sem til er, fyrir syndir manna, svo að þeir, sem í trú veita friðþægingu þessari viðtöku, geti öðlast eilíft líf og öll sköpunin skilji betur óendanlegan og heilagan kærleik skaparans. Þessi fullkomna friðþæging staðfestir réttlæti lögmáls Guðs og miskunnsemina í grundvallareðli hans, því að hún gerir hvorttveggja, að fordæma syndir okkar og afla okkur fyrirgefningar. Kristur dó sem staðgengill, og jafnframt til að friðþægja, sætta og umskapa. Upprisa Krists boðar sigur Guðs yfir öflum hins illa. Þeim, sem veita friðþægingunni viðtöku, veitir hún fullvissu um endanlegan sigur yfir synd og dauða. Hún kunngerir herratign Jesú Krists, sem hvert kné á himni og á jörðu mun beygja sig fyrir. (1Mós. 3.15; Slm. 22.1; Jes. 53; Jóh. 3.16; 14.30; Róm. 1.4; 3.25; 4.25; 8.3, 4; 1Kor. 15.3, 4,20-22; 2Kor. 5.14, 15, 19-21; Fil. 2.6-11; Kol. 2.15; 1Pét. 2.21, 22; 1Jóh. 2.2; 4.10.)

10 hjálpræðið í reynd

Af óendanlega miklum kærleik og miskunn gerði Guð Krist, sem enga synd þekkti, að synd okkar vegna, svo að við mættum verða réttlæti Guðs í honum. Þegar við erum leidd af Heilögum anda finnum við þörf okkar, viðurkennum að við erum syndug, iðrumst misgjörða okkar og ástundum trú á Jesú sem Drottin og Krist, staðgengil okkar og fordæmi. Þessi trú, sem leiðir til þess að menn veita hjálpræðinu viðtöku, lifnar fyrir hinn guðlega mátt Okvins og er hún gjöf náðar Guðs. Fyrir Krist erum við réttlætt, meðtekin sem synir Guðs og dætur og frelsuð undan drottinvaldi syndarinnar. Fyrir Andann endurfæðumst við og helgumst. Andinn endurnýjar hugarfar okkar. Hann ritar kærleikslögmál Guðs í hjarta okkar og gefur okkur kraft til að lifa heilögu lífi. Með því að vera í honum fáum við hlutdeild í guðlegu eðli og öðlumst fullvissu um endurlausn nú og í dóminum. (1Mós. 3.15; Jes. 45.22; 53; Jer. 33.33-34; Esk. 33.11; 36.25-27; Hab. 2.4; Mrk. 9.23,24; Jóh. 3.3-8,16; 16.8; Róm. 3.21-26; 8.1-4, 14-17; 5.6-10; 10.17; 12.2; 2Kor. 5.17-21; Gal. 1.4; 3.13, 14, 26; 4.4-7; Efe.2.4-10; Kól. 1.13,14; Tít. 3.3-7; Heb. 8.7-12; 1Pét. 1.23; 2.21, 22; 2Pét. 1.3,4; Opb. 13.8.)

11 að vaxa í Kristi

Jesús sigraði til fulls hin illu öfl með krossdauða sínum. Andaverur vonskunnar lutu valdi hans á hérvistardögum hans, og með dauða sínum braut hann vald þeirra á bak aftur og tryggði endanlegan dóm þeirra. Sigur hans veitir okkur sigur yfir hinum illu öflum, sem sækja fast að okkur í okkar daglega lífi sem við göngum með honum í djúpum friði og fullvissu um kærleika hans. Heilagur Andi dvelur hið innra með okkur og veitir okkur kraft. Ok hins liðna er létt af herðum okkar er við felum líf okkar Jesú sem frelsara okkar og Drottin. Svipt er burt hulu myrkurs, vanþekkingar, tilgangsleysis fyrra lífennis og óttans við hin illu öfl. Við erum kölluð til vaxtar í líkingu við lyndiseinkunn Drottins í því frelsi sem Jesús veitir okkur og daglegra samskipta við hann í bæninni. Við nærumst á orði hans, hugleiðum það daglangt og hversu hönd

hans hvílir yfir okkur, syngjum honum lof, stundum trúarsamfélagið og tökum þátt í boðun kirkjunnar. Stöðug nærvera hans fyrir tilstilli Heilags Anda umbreytir sérhverju andartaki okkar og athöfn í ríkulega andlega reynslu um leið og við gefumst honum í þjónustunni fyrir hann fyrir aðra og þeirra sálarheill. (1Kro. 29.11; Slm. 1.1,2; 23.4; 77.11, 12; Matt. 20.25-28; 25.31-46; Lúk. 10.17-20; Jóh. 20.21; Róm. 8.38, 39; 2Kor. 3.17,18; Gal. 5.22-25; Ef. 5.19,20; 6.12-18; Fil. 3.7-14; Kól. 1.13,14; 2.6, 14, 15; 1Þess. 5.16-18,23; Heb. 10.25; Jak. 1.27; 2Pét. 2.29; 3.18; 1Jóh. 4.4.)

12 söfnuðurinn

Söfnuðurinn er samfélag trúaðra sem játa Jesú Krist sem Drottin sinn og frelsara. Sem arftakar lýðs Guðs á tímum Gamla testamentisins erum við kölluð út úr heiminum. Við komum saman til tilbeiðslu, til samfélags, til að fræðast um orð Guðs, til að neyta kvöldmáltíðar Drottins, til þjónustu við allt mannkyn og til boðunar Okvins um víða veröld. Söfnuðurinn fær vald sitt frá Kristi, sem er orðið holdi klætt, og Biblíunni, sem er hið ritaða orð. Söfnuðurinn er fjölskylda Guðs sem hann hefur tekið að sér sem börn sín. Þeir, sem heyra honum til, lifa á grundvelli hins nýja sáttmála. Söfnuðurinn er líkami Krists, trúarlegt samfélag þar sem Kristur sjálfur er höfuðið. Söfnuðurinn er brúðurin, sem Kristur dó fyrir til þess að hann gæti helgað hann og hreinsað. Þegar hann kemur aftur sem sigurvegari mun hann leiða hana fram fyrir sig sem dýrlegan söfnuð, hina trúföstu allra alda, þá sem hann keypti með blóði sínu og hvorki hafa blett né hrukku, heldur eru heilagir og lýtalausir. (1Mós. 12.1-3; 2Mós. 19.3-7; Matt. 16.13-20; 18.18; 28.19, 29; Post. 2.38-42; 7.38; 1Kor. 1.2; Ef. 1.22, 23; 2.19-22; 3.8-11; 5.23-27; Kól. 1.17,18; 1Pét. 2.9.)

13 leifarnar (hinir aðrir afkomendur konunnar) og köllun þeirra

Allsherjarsöfnuðurinn er byggður upp af öllum, sem í sannleika trú á Krist, en á hinum síðustu dögum, tímum almenns fráhrarfs, hafa leifar verið kallaðar til að varðveita boðorð Guðs og trúna á Jesú. Leifar þessar kunngjöra að dómstundin sé komin, boða hjálpræði í Kristi og láta það hljóma að endurkoma hans sé í nánd. Englarnir þrír í Opberunarbókinni 14. kafla eru tákmynd af þessari boðun. Hún fer fram á sama tíma og dómsrannsóknin á sér stað á himnum og leiðir til iðrunar og siðbótar á jörðinni. Sérhver trúaður maður er kallaður til gerast þátttakandi í þessum alheimsvitnisburði. (Dan. 7.9-14; Jes. 1.9; 11.11; Jer. 23.3; Mik. 2.12; 2Kor. 5.10; 1Pét. 1.16-19; 4.17; 2Pét. 3.10-14; Júd. 3, 14; Opb. 12.17; 14.6-12; 18.1-4.)

14 eining í líkama Krists

Söfnuðurinn er einn líkami með mörgum limum, sem kallaðir eru frá sérhverri þjóð, kynkvísl, tungu og lýð. Í Kristi erum við ný sköpun. Það, sem skilur að kynþætti, menningarsvæði, þjóðir og í þekkingu og munur á háum og lágum, auðugum og fátækum og körlum og konum, má ekki valda sundrungu okkar á meðal. Við erum öll jöfn í Kristi, sem fyrir einn og sama Anda hefur tengt okkur saman í eitt samfélag með honum og hvert með öðru. Við eigum að þjóna og njóta þjónustu án manngreinarálits eða skilyrða. Fyrir Opberun Jesú Krists í Biblíunni eigum við sömu trú og von og flytjum öllum einn og sama vitnisburð. Þessi eining á rót sína að rekja til einingar hins þríeina Guðs sem hefur tekið okkur að sér sem börn sín. (Slm. 133.1; Matt. 28.19,20; Jóh. 17.20-23; Post. 17.26,27; Róm. 12.4,5; 1Kor. 12.12-14; 2Kor. 5.16, 17; Gal. 3.27-29; Ef. 2.13-16; 4.3-6, 11-16; Kól. 3.10-15.)

15 skírn

Með skírninni játum við trú okkar á dauða Jesú Krists og upprisu, vottum að við séum dauð syndinni og að ásetningur okkar sé að ganga í endurnýjung lífsins. Þannig viðurkennum við Krist sem Drottin og frelsara, verðum lýður hans og erum meðtekin sem heyrandi til kirkju hans. Skírn er tákni um sameiningu okkar við Krist, um fyrirgefningu synda okkar og að við höfum tekið á móti Heilögum anda. Hún er framkvæmd með niðurdýfingu í vatni. Forsenda þess að láta skírast er að játa trú á Jesú og að fram komi iðrun gagnvart synd. Skírnin fer fram eftir að fólk hefur fengið fræðslu um Heilaga ritningu og tekið við kenningum hennar. (Matt. 28.19, 20; Post. 2.38; 16.30-33; 22.16; Róm. 6.1-6; Gal. 3.27; Kól. 2.12, 13.)

16 kvöldmáltíð Drottins

Heilög kvöldmáltíð er hlutdeild í táknum líkama og blóðs Jesú og tjáning trúar á hann, Drottin okkar og frelsara. Við kvöldmáltíðina er Kristur viðstaddur til að finna fólk sitt og að styrkja það. Þegar við tökum þátt í þessari athöfn boðum við dauða Drottins fagnandi, uns hann kemur aftur. Undirbúningur fyrir kvöldmáltíðina felur í sér sjálfsrannsókn, iðrun og játningu. Meistarinn stofnaði fótaþvottinn sem athöfn til að tákna endurnýjaða hreinsun, vilja til að þjóna öðrum í kristilegri auðmýkt og til að tengja saman hjörtu okkar í kærleika. Kvöldmáltíðarþjónustan er Opb öllum trúuðum kristnum mönnum. (Matt. 26.17-30; Jóh. 6.48-63; 13.1-17; 1Kor. 10.6,17; 11. 23-30; Opb. 3.20.)

17 andlegar gáfur og þjónusta

Guð gefur öllum þeim andlegar gjafir, sem heyra söfnuði hans til, og hver safnaðarmaður á að nota þær í kærleiksríkri þjónustu söfnuðinum og öllu mannkyni til heilla. Gjafarinn er Heilagur andi, sem útbýtir hverjum að vild sinni, og gjafirnar gera menn hæfa til að inna af höndum alla þjónustu, sem söfnuðurinn þarfnast til að gegna því starfi, sem Guð ætlar honum. Samkvæmt Heilagri ritningu eru þessar gjafir m. a. fólgnar í þjónustugreinum eins og trú, lækningu, spádómum, boðun, fræðslu, stjórnun, sáttargjörð, samúð, sjálfsfórnanði þjónustu og góðgerðarstarfsemi, mönnum til hjálpar og uppörvunar. Sumir eru kallaðir af Guði og innblásnir af Andanum til starfa í söfnuðinum sem hirðar, trúboðar, postular og fræðarar, sem sérstaklega er þörf fyrir til að búa meðlimina undir þjónustustarf, til að uppbyggja söfnuðinn til andlegs þroska og stuðla að einingu trúarinnar og þekkingu á Guði. Þegar safnaðarfólk notar þessar andlegu gáfur sem dyggir þjónar hinnar margbreytilegu náðar Guðs, er söfnuðurinn verndaður fyrir eyðileggingaráhrifum falskenninga, hann vex að þroska sem Guð veitir og byggist upp í trú og kærleik. (Post. 6.1-7; Róm. 12.4-8; 1Kor. 12.7-11, 27, 28; Ef. 4.8, 11-16; 1. Tim. 3.1-13; 1Pét. 4.10, 11.)

18 spádómsgáfan

Ein af gjöfum Heilags anda er spádómsgáfan. Þessi gáfa er auðkenni leifa safnaðarins og kom fram í hirðisstarfi Ellen G. White. Þar sem hún er sendiboði Drottins verða rit hennar varanleg og áreiðanleg uppspretta sannleika, sem veitir söfnuðinum huggun, leiðsögn, fræðslu og áminningu. Þau taka líka af öll tvímæli um að Biblían er sá staðall, sem allar kenningar og reynsla verður að miðast við. (4Mós. 12.6; 2Kro. 20.20; Am. 3.7; Jl. 2.28, 29; Post. 2. 14-21; 2Tím. 3.16, 17; Heb. 1. 1-3; 19.10; 22.8, 9.)

19 lögmál Guðs

Hinar miklu meginreglur lögmáls Guðs eru fólgnar í boðorðunum tíu og koma fram í lífi Krists. Þau bera kærleika Guðs vitni og sýna vilja hans og takMrk að því er varðar mannlega hegðun og samskipti og eru bindandi fyrir alla menn á öllum öldum. Þessi lagafyrirmæli eru grundvöllur sáttmála Guðs við lýð hans og viðmiðunin í dómi Guðs. Fyrir starf Heilags anda benda þau á synd og vekja vitund um þörf fyrir frelsara. Hjálpræði fæst ekki fyrir verk heldur einungis fyrir náð, en ávöxtur þess er hlýðni við boðorðin. Þessi hlýðni þroskar kristilega lyndiseinkunn og veitir vellíðan. Hún ber kærleika okkar til Drottins vitni og einnig umhyggju okkar fyrir samferðamönnum. Hlýðni í trú ber vott um mátt Krists til að umbreyta líferni manna og hún styrkir því kristilegan vitnisburð. (2Mós. 20. 1-17; 5Mós. 28. 1-14; Slm. 19. 7-14; 40.7, 8; Matt. 5.17-20, 20.36-40; Jóh. 14.15; 15.7-10; Róm. 8.3,4; Ef. 2.8-10; Heb. 8.8-10; 1Jóh. 2.3; 5.3; Opb. 12.17; 14.12.)

20 hvíldardagurinn

Eftir sex sköpunardaga hvíldist hinn kærleiksríki skapari á sjöunda deginum og stofnsetti hvíldardaginn handa öllu mannkyni til minningar um sköpunina. Fjórða boðorð hins óumbreytanlega lögmáls Guðs býður okkur að virða þennan hvíldardag, sjöunda dag vikunnar, sem dag hvíldar, tilbeiðslu og þjónustu, í samræmi við kenningu og venju Jesú, herra hvíldardagsins. Hvíldardagurinn er dagur unaðslegs samfélags við Guð og menn. Hann er tákn um endurlausn okkar í Kristi, um helgun okkar, um hollustu okkar og er forsmekkur eilífrar framtíðar, sem okkur er búin í ríki Guðs. Hvíldardagurinn er ævarandi tákn Guðs um eilífan sáttmála milli hans og lýðs hans. Með því að halda þennan dag heilagan fagnandi frá kvöldi til kvölds, sólsetri til sólseturs, erum við að halda minningarhátfíð um sköpunar- og endurlausnarstarf Guðs. (1Mós. 2. 1-3; 2Mós. 20. 8-11; 31. 13-17; 3Mós. 23. 32; 5Mós. 5.12-15; Jes. 56.5, 6; 58.13,14; Esk. 20.12,20; Matt. 12.1-12; Mrk. 1.32; Lúk. 4.16; Heb. 4.1-11.)

21 ráðsmennska

Við erum ráðsmenn Guðs, treyst fyrir tíma og tækifærum, hæfileikum og eignum, blessunum jarðar og auðlindum hennar. Við erum Guði ábyrg fyrir rétttri notkun þessa alls. Við viðurkennum eignarhald Guðs með trúfastri þjónustu við hann og mannfólkið með því að gjalda tíund og gefa gjafir til boðunar fagnaðarerindis hans og til að efla og styrkja kirkju hans. Ráðsmennska er forréttindi sem Guð veitir okkur til að gera okkur kærleiksríkari og sigrast á sjálfselsku og ágirnd. Ráðsmaðurinn gleðst yfir þeim blessunum sem öðrum hlotnast vegna trúfesti hans. (1Mós 1.26-28; 2.15; 1Kron 29.14; Hag 1.3-11; Mal 3.8-12; 1Kor 9.9-14; Matt 23.23; 2Kor 8.1-15; Róm 15.26, 27).

22 kristileg breytni

Við erum kölluð til að vera guðrækið fólk og hugsanir okkar, tilfinningar og gjörðir eiga að vera í samræmi við grundvallarreglur himinsins. Til þess að Andinn geti endurskapað í okkur grundvallareðli Drottins tókum við aðeins þátt í því sem leiðir til kristilegs hreinleika, heilbrigðis og fagnaðar í lífi okkar. Það merkir, að allt sem við gerum okkur til skemmtunar og afþreyingar á að standast hinar ýtrustu kröfur kristilegrar smekkvísi og fegurðarskyns. Þó að okkur sé ljóst, að fólk kemur úr mismunandi menningarumhverfi, á klæðnaður okkar að vera látlaus, siðsamlegur og snyrtilegur og við hæfi þeirra sem meta ekki sanna fegurð eftir ytra útliti heldur hinum óförgengilega búningi hógværs og kyrrláts anda. Það merkir einnig að þar eð líkami

okkar er musteri Heilags anda eigum við að annast hann skynsamlega. Auk þess sem við sjáum til þess að líkami okkar hljóti næga hreyfingu og hvíld eigum við að neyta hinnar heilsusamlegustu fæðu sem völ er á og forðast óhreina fæðu eins og hún er skilgreind í Biblíunni. Með því að neysla áfengra drykkja og tóbaks og ábyrgðarlaus notkun lyfja og vímugjafa er skaðleg líkamanum, eigum við einnig að forðast notkun slíkra efna. Þess í stað eigum við að ástunda hvaðeina sem færir huga okkar og líkama undir ögun Krists, sem vill að við séum heilbrigð, glöð og góð. (1Mós. 7.2; 2Mós. 20.15; 3Mós. 11.1-47; Slm. 106.3; Róm. 12.1,2; 1Kor. 6.19, 20; 10.31; 2Kor. 6.14-7.1; 10.5; Ef. 5.1-21; Fil. 2.4; 4.8; 1. Tim. 2.9, 10; Tit. 2.11,12; 1Pét. 3.1-4; 1Jóh. 2.6; 3 Jóh. 2.)

23 hjónabandið og fjölskyldan

Hjónabandið var stofnað af Guði í Eden og Jesús staðfesti að það væri ævilangt samband manns og konu í kærleiksríku samfélagi. Hinn kristni vinnur Guði hjúskaparheitið, ekki síður en makanum, og báðir aðilar eiga að vera sömu trúar. Gagnkvæm ást, virðing, tillitssemi og ábyrgð eru uppistaðan í slíku sambandi, sem á að endurspeglar kærleika, helgi, innileika og varanleika sambandsins milli Krists og safnaðar hans. Varðandi hjónaskilnað kenndi Jesús að sá, sem skilur við maka sinn, nema vegna saurlifnaðar, og gengur að eiga annan, drýgi hór. Þótt sum fjölskyldubönd séu ekki að öllu leyti fullkomin þá geta hjón, sem gefast hvort öðru að öllu leyti í Kristi, öðlast kærleiksríkt samband fyrir handleiðslu Andans og umönnun safnaðarins. Guð blessar fjölskylduna og ætlast til að þeir, sem henni tilheyra, hjálpi hver öðrum til að öðlast fullan þroska. Foreldrar eiga að ala börn sín þannig upp, að þau læri að elska Guð og hlýða honum. Með fordæmi sínu og orðum eiga þeir að kenna þeim, að Kristur sé kærleiksríkur tyftari, ætíð mildur og nærgætinn og vilji að þau verði limir á líkama hans, fjölskyldu Guðs. Vaxandi samkennd fjölskyldunnar er eitt af einkennum síðasta boðskapar fagnaðarerindisins. (1Mós. 2. 18-25; 2Mós. 20.12; 5Mós. 6.5-9; Okv. 22.6; Mal. 4.5,6; Matt. 5.31, 32; 19. 3-9, 12; Mrk. 10.11, 12; Jóh. 2.1-11; 1Kor. 7.7, 10, 11; 2Kor. 6.14; Ef. 5.21-33; 6.1-4.)

24 þjónusta Krists í hinum himneska helgidómi

Á himnum er helgidómur, hin sanna tjaldbúð, sem Drottinn reisti en ekki maður. Í honum þjónar Kristur fyrir okkur og veitir trúuðum blessun friðþægingarfórnar sinnar sem færð var á krossinum í eitt skipti fyrir öll. Hann var vígður sem hinn mikli æðsti prestur okkar og hóf meðalgöngustarf sitt við uppstigningu sína. Árið 1844, við lok 2300 daga spádómstímans, hóf hann síðari þátt friðþægingarþjónustu sinnar. Það er dómsrannsókn, sem er þáttur í endanlegri útrýmingu allrar syndar, og var hreinsun hins forna helgidóms Hebra á friðþægingardeginum táknmynd af henni. Í þessari táknrænu þjónustu var helgidómurinn hreinsaður (honum komið í samt lag) með blóði fórnardýranna en himneskir hlutir hreinsast með hinni fullkomnu fórn, blóði Jesú. Dómsrannsóknin Opberar hinum himnesku verum hverjir hinna dánú hafi sofnað í trú á Krist og séu því í honum verðugir að fá hlutdeild í fyrri upprisunni. Hún Opberar einnig hverjir meðal hinna lifandi breyti í lífi sínu eftir kenningu Krists, varðveiti boðorð Guðs og trúna á Jesú og séu í honum viðbúnir að verða ummyndaðir og teknir inn í eilíft ríki Guðs. Þessi dómsrannsókn staðfestir að Guð sé réttlátur er hann frelsar þá sem trúa á Jesú. Þar er því lýst yfir að þeir, sem haldið hafa tryggð við Guð, skuli ríkið erfa. Við lok þessarar þjónustu Krists miðast endir náðartímans, rétt fyrir endurkomu Krists. (3Mós. 16; 4Mós. 14. 34; Esk. 4.6; Dan. 7.9-27; 8.13,14; 9.14-27; Heb. 1.3; 2.16,17; 4.14-16; 8.1-5; 9.11-28; 10.19-22; Opb. 8.3-5; 11.19; 14.6, 7; 20.12; 14.12; 22.11,12.)

25 endurkoma Krists

Endurkoma Krists er hin sæla von safnaðarins, háMrk fagnaðarboðskaparins. Koma frelsarans verður bókstafleg, persónuleg, sýnileg um víða veröld. Þegar hann kemur aftur munu hinir réttlátu, sem dánir eru, rísa upp og verða ásamt þeim réttlátu, sem á lífi eru, dýrlegir gjörðir og síðan farið með þá til himins, en hinir ranglátu munu deyja. Þar sem nær allir spádómar hafa uppfyllst og í ljósi núverandi ástands heims mála, má sjá að koma Krists er í nánd. Ekki hefur verið Opberað hvenær þessi viðburður muni eiga sér stað og þess vegna erum við áminnt um að vera reiðubúin hvenær sem er. (Matt. 24; Mrk. 13; Lúk. 21; Jóh. 14.1-3; Post. 1.9-11; 1Kor. 15.51-54; 1Þess. 4.13-18; 5.1-6; 2Þess. 1.7-10; 2.8; 2Tím. 3. 1-5; Tít. 2.13; Heb. 9.28; Opb. 1.7; 14.14-20; 19.11-21.)

26 dauðinn og upprisan

Laun syndarinnar er dauði. En Guð sem einn er ódauðlegur mun gefa sínum endurleystu eilíft líf. Fram að þeim degi er dauðinn öllum mönnum sem meðvitundarlaust ástand. Þegar Kristur, lífgjafi okkar, birtist, munu hinir réttlátu upprisu og hinir lifandi réttlátu verða dýrðlegir gjörðir og hrifnir upp til fundar við Drottinn sinn. Síðari upprisan, upprisa hinna ranglátu, verður þúsund árum síðar. (Job. 19.25-27; Slm. 146.3,4; Préd. 9.5,6,10; Dan. 12.2,13; Jes. 25.8; Jóh. 5. 28, 29; 11. 11-14; Róm. 6.23; 16; 1Kor. 15.51-54; Kol. 3.4; 1Þess. 4. 13-17; 1. Tím. 6.15; Opb. 20. 1-10.)

27 þúsund árin og endalok syndarinnar

Þúsundarárikið er þúsund ára tímabil þar sem Kristur og hans heilögu ríkja á himnum milli fyrri og seinni upprisunnar. Á þessum tíma munu látnir syndarar vera dæmdir, jörðin verður alger auðn og án mannvera, en þar verða Satan og englar hans. Við lok tímans mun Kristur ásamt sínum heilögu og borginni helgu koma niður af himni og til jarðar. Óréttlátir dánir munu þá verða reistir upp og munu ásamt Satan og englum hans umkringja borgina. En eldur frá Guði mun eyða þeim og hreinsa jörðina. Þannig um alheimur losna við synd og syndara að eilífu. (Opb 20; 1Kor 6.2, 3; Jer 4.23-26; Opb 21.1-5; Mal 4.1; Esk 28.18, 19).

28 ný jörð

Á hinni nýju jörð, þar sem réttlætið býr, mun Guð gefa hinum endurleystu eilíft heimili og fullkomið umhverfi fyrir eilíft líf, kærleika, hamingju og fræðslu í návist hans. Guð mun sjálfur búa hjá lýð sínum og þjáningar og dauði verða horfin. Átökunum miklu verður lokið og syndin er þá ekki framfar til. Allir hlutir, lifandi og dauðir, munu þá kunngjöra að Guð sé kærleikur og að hann muni ríkja um eilífd. Amen. (Jes. 35; 65. 17-25; Matt. 5. 5; 2Pét. 3.13; Opb. 11.15; 21.1-7; 22. 1-5.)

Copyright © 2013, General Conference of Seventh-day Adventists
Nýjustu útgáfu þessara kennisetninga er að finna hjá www.adventist.org.

skírnarheitið–yfirlit

undirbúningur fyrir ævilanga vegferð sem lærisveinn Jesú

sameinast líkama, fjölskyldu, Krists

Að skírast til Krists er að sameinast líkama hans eins og sagt er, þ.e. kirkjunni. Skírnarheitið hér er að neðan eru sameiginlegar trúarsannfæringar þegna Kirkju sjöunda dags adventista. Þessi heiti eru opinberar yfirlýsingar á skilningi okkar á því hvernig fagnaðarerindið mótast atferli okkar í dag.

Þegar þú undirbýrð þig fyrir skírn skaltu lesa þessar 13 samantektir og nokkur vers úr Biblíunni sem skýra hvert atriði. (Tilvitnanirnar eru úr bókinni Fulfilling God's End-time Mission eftir Mark Finley).

- Ég trú á einn Guð: Föður, Son og Heilagan anda; einingu þriggja eilífra persóna.
 - 2Kor 13.14
 - 5Mós 6.4
 - Matt 28.19
 - Ef 4.4-6
- Ég viðurkenni dauða Jesú Krists á Golgata sem friðþægingarförn fyrir syndir mínar og trú því að ég frelsist fyrir náð Guðs frá synd og refsingu hennar fyrir trú á úthellt blóð hans.
 - Ef 2.8
 - Róm 3.23
 - Róm 6.23
 - Róm 8.1-4
- Ég meðtek Jesú Krist sem Drottin minn og persónulegan frelsara og trú því að Guð í Jesú Kristi hafi fyrirgefið mér syndir mínar og gefið mér nýtt hjarta.
 - 1Jóh 1.9
 - Heb 8.12
 - Post 3.19
 - 2Kor 3.17-18
- Fyrir trú meðtek ég réttlæti Krists, meðalgöngumann minn í himneska helgidómnum og meðtek fyrirheit hans um umbreytandi náð og mátt til að lífa kærlleiksríku lífi í Kristi, bæði heima og frammi fyrir heiminum.
 - Heb 7.25
 - Fil 4.13
 - 2Kor 5.17
 - Heb 4.15-16

5. Ég trúi að Biblían sé innblásið Orð Guðs, eini staðall trúar og breytni hins kristna. Ég geri sáttmála um að verja tíma reglulega í bæn og lestur Biblíunnar.
- 2Tím 3.16
 - 2Pét 1.21
 - Jóh 17.17
 - Slm 119.105
6. Ég viðurkenni að boðorðin tíu lýsi lyndiseinkunn Guðs og opinberi vilja hans. Ég ætla mér fyrir mátt Krists í mér að halda þetta lögmál, líka fjórða boðorðið sem krefst þess að sjöundi dagur vikunnar sé haldinn sem hvíldardagur Drottins og til minningar um sköpunina.
- Jóh 14.15
 - 1Mós 2.1-3
 - 2Mós 20.8-11
 - Mrk 2.27-28
7. Ég líft fram til bráðrar endurkomu Jesú og hinnar sælu vonar þegar „hið forgengilega íklæðist óforgengileikanum og hið dauðlega ódauðleikanum“ (1Kor 15.54, 1981 þýð.). Er ég undirbý mig til að mæta Drottni mun ég vitna um elskuríkt hjálpraði hans með því sem ég geri og á, og hjálpa þannig öðrum að vera reiðubúin fyrir dýrðarkomu hans.
- Jóh 14.1-3
 - 1Þess 4.16-17
 - Opb 1.7
 - Opb 19.11-16
8. Ég viðurkenni það sem Biblían kennir um andlegar gjafir og trúi því að andi spádómsins sé eitt af einkennum lokasafnaðarins, leifanna.
- Opb 12.17
 - Opb 19.10
 - 1Kor 1.4-8
 - 1Pét 1.10-11
9. Ég trúi á skipulag kirkjunnar. Ég ætla að tilbiðja Guð og styðja kirkjustarfið með tíund og gjöfum ásamt persónulegu þátttöku og áhrifum.
- Hag 1.3-11
 - Mal 3.8-12
 - 1Kor 9.8-14
 - Róm 15.26-27
10. Ég trúi því að líkami minn sé musteri Heilags anda og mun ég sýna Guði hollustu með því að fara vel með hann, forðast að neyta þess sem skaðlegt er og halda mér frá óhreinni fæðu. Ég mun hvorki nota, framleiða né selja alkóhóldrykki sem ætlaðir eru til neyslu; né heldur tóbak í nokkurri mynd sem ætlað er til neyslu. Ég mun ekki misnota eða versla með eituryf eða önnur lyf.
- Róm 12.1-2
 - 1Kor 6.19-20
 - 3Mós 11.1-12
 - 1Kor 10.31

11. Ég þekki og skil biblíulegu meginreglurnar sem Kirkja sjöunda dags aðventista kennir. Fyrir náð Guðs áset ég mér að hlýða vilja hans með því að aðlaga líf mitt þessum meginreglum.

- 1Jóh 2.6
- 1Jóh 2.15-17

12. Ég viðurkenni niðurdýfingarskírni sem Nýja testamentið kennir og óska eftir að taka skírni sem er opinber staðfesting mín um trú á Jesú Krist og fyrirgefningu synda minna.

- Matt 28.19-20
- Jóh 3.5
- Mark 16.16
- Kól 2.12

13. Ég viðurkenni og trúi að Kirkja sjöunda dags aðventista séu leifarnar sem talað er um í spádómum biblíunnar og að fólki af hverri þjóð, kynþætti og tungu sé boðið og það meðtekið inn í þetta samfélag. Ég óska að verða meðlimur í söfnuði sem tilheyrir þessari heimskirkju.

- 2Kor 10.5
- Opb 10
- Opb 12.17
- Opb 14.6-7, 12
- Opb 18.1-2
- Matt 16.16-18

Þar sem ég skil það sem Guð hefur gert fyrir mig þá er það mín helsta ósk að helgast fullkomlega sem lærisveinn Jesú og hefja ævilanga göngu í samstarfi við hann til þess að endurreisa skaddaðar mannverur í hans mynd.

Undirskrift

Dagsetning

helgidómurinn og lærisveinar: samantekt

Slm 27.4—Eins hef ég beðið Drottin, það eitt þrái ég, að ég fái að dveljast í húsi Drottins alla ævidaga mína til þess að horfa á yndisleik Drottins og leita svara í musteri hans.

SAMANTEKT UM HELGIDÓMINN OG LÆRISVEINAFERLIÐ		
	SAMANTEKT FERLIS	TENGL MILLI HELGIDÓMSINS OG FERLILYKLA
1. þrá eftir einlægni	Ég get ekki vaxið andlega án einlægni gagnvart Guði. Hún hjálpar mér að þokast að helgidómnum—þar sem ég get „íhugað dýrð Drottins“.	Sem helgidómur Guðs þarf hjarta okkar að vera mjúkt, ekki hart, svo að Heilagur andi geti haft áhrif.
2. sívaxandi trú	Einlægni hjálpar trúnni til að taka rófestu í mér. Trúin hjálpar mér að treysta nægilega til að íhuga „dýrð Drottins“ í helgidómi hans.	Sem helgidómur Guðs þarf hjartað að vera umskorið – sem sýnir traust sáttmálsamband.
3. háð guðlegum mætti	Án trúar mun ég aldrei gefast Guði algerlega svo ég fyllist Anda hans. Þegar ég íhuga yndisleik Drottins í helgidómi hans yfirtekur guðlegur máttur hans syndugt eðli mitt og gerir mér fært að endurspegla hina guðlegu mynd.	Daglegu helgisiðirnir í helgidómnum—sem sýna okkur vera stöðugt háð Guði—krefjast fórnar (einhvers sem er algerlega dauft), sem svo eyðist algerlega í eldi.
4. þátttaka í verki Guðs	Þegar ég hef fyllst Heilögum anda get ég samstarfað með Guði með því að nýta mátt hans frekar en eigin mátt. Þetta er afleiðing þess að íhuga „Drottin dýrðarinnar“.	1. Þörf er á hinum guðlega eldi frá fórnaraltarinu – sem logar stöðuglega vegna stöðugra fórna – fyrir þjónustu prestsins í hinu heilaga: til þess viðhalda sífellt brauð-, reykelsis- og ljósfórnum. 2. Staðfestin á nærveru Guðs í helgidómi hans er sýnileg öllum.

2Kor 3.18 – En við sjáum öll með óhjúpuðu andliti dýrð Guðs endurspeglast í Kristi og andi hans lætur okkur umbreytast effir þeirri sömu mynd til enn meiri dýrðar.

BIBLÍULEGAR UNDIRSTÖÐUR

1. Hart hjarta er ekki opið fyrir Guði (2Mós 7.13).
2. Hart hjarta skilur ekki andleg sannindi (Mrk 8.17).
3. Guð lofar að gefa okkur hjarta af holdi fyllt Heilögum anda í stað steinhjartans (Esk 36.26).

1. Umskurn er tákna um sáttmálsamband við Guð (1Mós 17.10-11).
2. Guð þráir umskurn hjarta okkar, þ.e. að við verðum þátttakendur í kærleiksáttmála með Guði (5Mós 30.6).
3. Umskurn hjartans er gerð af Heilögum anda (Róm 2.28-29).

A) Stöðug fórn (TAMID: Þýðir stöðug á hebresku)

1. Fórnir sem tákna að vera helguð Guði þarf að bera fram stöðuglega (4Mós 28.3-4).
2. Að verða lærisveinn Jesú hefst með því að fylgja fordæmi hans og deyja (Lúk 9.23).
3. Við eigum að bjóða okkur fram sem lifandi fórnir (Róm 12.1).
4. Syndugt eðli verður að deyja (Róm 6).

B) Stöðuglega brennd í guðlegum eldi (TAMID)

1. Heilagur eldur á fórnaraltarið átti upphaf sitt á himni (3Mós 9.24; 2Kron 7.1).
2. Hinn heilagi eldur verður að loga stöðuglega á altarinu (3Mós 6.8-13).
3. Hin stöðuga eldfórn verður að eyðast í eldi (4Mós 28.8).
4. Gjöf Heilags anda til handa Tímóteusi er lýst sem eldi (2Tím 1.6).
5. Söfnuðurinn í Þessaloníku var hvattur til að slökkva ekki eld Heilags anda (1Þess 5.19).
6. Heilagur andi (eldur) kemur yfir Jesú þegar hann stígur upp úr hinni votu gröf skírmarinnar í ánni Jórdan (Matt 3.16) og svo kemur hann yfir lærisveinana á hvítasunnudaginn (Post 2).

A) Hin stöðuglega og helgaða þjónusta prestanna (TAMID)

1. Prestsþjónustan er stöðug (2Mós 28.29-30).
2. Guðs fólk er frelsað til að vera konunglegt prestafélag (2Mós 19.6; 1Pét 2.9-10).

B) Stöðug og þríþætt þjónusta (TAMID) sem krefst guðlegs elds

1. Effir að Jesús hlaut Heilagan anda hóf hann starf sitt sem var leitt og eft af Heilögum anda (Lúk 3.21-4.19).
2. Effir að lærisveinarnir fengu Heilagan anda hófu þeir að boða og þjóna (Post 2).
3. Jesús stofnsetti þetta prestlega hlutverk fyrir fylgjendur sína þegar þeir voru sendir út í heiminn sem sáttagjörðarmenn: eins og Jesús sjálfur er fórn sem eldur Heilags anda leikur um (Matt 3.16) áður en hann hefur starf sitt. Þannig á Heilagur andi að leika um fylgjendur hans (Post 1.8) og bera öllum heiminum vitni. Eins og Jesús sjálfur er brauð lífsins (Jóh 6.51; sbr. Fil 2.16), ljós heimsins (Jóh 8.12) og meðalgöngumaður (Jóh 17), þannig eru fylgjendur hans kallaðir til að deila þessu brauði (Jóh 6.11), opinbera ljós hans (Matt 5.14) og biðja fyrir öðrum (1Tím 2.1). Því er það að hinir kristnu, samkvæmt Nýja testamentinu, taka að sér hið prestlega hlutverk sem „Ísrael Guðs“ (Gal 6.16).

C) Sýnileg nærvera Guðs

1. Dýrð Guðs yfir helgidómi hans var sýnileg (2Mós 40.34-38).
2. Dýrð Guðs opinberast þegar ímynd hans er endurreist í okkur (2Kor 3.18; Kól 3.9-15).

